

Nagyböjt II. vasárnapja

Délutáni kismisére

A mennyország. Szenvedés és megdicsőülés

„Uram, jó nekünk itt lenni.” Katolikus keresztények szájából is lehet hallani: a Mennyország és pokol is itt van kinek-kinek a földön.

Az Úr Isten igazságossága megköveteli a mennyország létezését.

Ő oltott bele az emberbe vágyat a boldogság után. Nem igazi boldogság sem a vagyon, sem az egészség, szépség, mert mindig megvan a veszély, hogy elveszíthetjük azt. Máról holnapra dúsgazdából lehet koldus, erős egészséges emberből beteg, szép daliából nyomorék, emberroncs.

Aki tagadja a mennyország és pokol létezését, az Istent igazságtalansággal vádolja. Ámde az igazságtalanság bűn, Isten pedig a végtelen szentség, minden szentség forrása nem fér össze a bűnnel. Egyetlen, aki szemébe merte vágni a világnak: Ki vádolhat engem bűnről. Példabeszédeiben hasonlítja a mennyországot a szántóföldhöz, a hálóba került halakhoz, drágagyöngyhöz. Most szenvedése előtt bepillantást enged tanítványainak oda, ahol a mennyország szépségeinek halvány vonásait szemlélhetik. Szem nem látta, fül nem hallotta, emberi nyelv ki nem fejezheti azt a boldogságot, melyet Isten az őt szeretők számára készít.

Ha van öröm és boldogság a földön, az csak a mennyország előhíre, a szenvedés, a gyötrelem, a pokol halvány vetülete.

Jézus ígérete: Ti most sírtok és szomorkodtok, a világ pedig örül, de a ti szomorúságotok örömmé változik és ezt az örömet senki el nem veheti tőletek. Adja Isten, hogy mindnyájan, kik itt vagyunk, elnyerjük ezt a boldogságot.

Kőröstarján, 1965. márc. 14.